

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010713
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010713.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudkýň JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného F. A., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/82/2018 zo dňa 08.01.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného F. A., Z.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/82/2018 zo dňa 08.01.2019 bol obžalovaný F. A. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákon, na skutkovom základe, že

nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 1T/153/2017 zo dňa 23.01.2018, právoplatným dňa 25.01.2018, pričom mu bolo uložené výkon trestu nastúpiť v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, Chorvátska 5 najneskôr do desať dní od doručenia výzvy na nástup trestu, pričom výzvu na nastúpenie výkonu trestu si prevzal osobne dňa 28.05.2018 na Obvodnom oddelení PZ Malacky, avšak v uvedenom termíne výkon trestu nenastúpil

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. n/, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný. Odvolanie smeruje proti výroku o treste. Z dôvodov odvolania podaných prostredníctvom obhajcu vyplýva, že obžalovaný nesúhlasí s uloženým trestom, tento považuje za neprimerane prísny, nedôvodný a nespravodlivý. Pri rešpektovaní zásad pre ukládanie trestov mal byť obžalovanému uložený trest v podstatne kratšej výmere.

Čo sa týka posudzovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností z hľadiska miery ich závažnosti, obžalovaný poukazuje najmä na to, že sa ku skutku priznal a jeho spáchanie viackrát úprimne oľutoval. Viaceré odsúdenia, ktoré má uvedené v registri trestov sú staršie ako 5 rokov a k spáchaniu skutkov došlo ešte v čase keď bol obžalovaný v blízkom veku mladistvých. Taktiež je potrebné prihliadnuť na to, že jedno z odsúdení je amnestované. Napriek tomu, že má obžalovaný v registri viacero záznamov, nebolo dôvodné ukladať tak prísny nepodmienečný trest.

Výmera trestu je podľa obžalovaného neprimeraná pri zohľadnení času, počas ktorého dochádzalo k mareniu výkonu úradného rozhodnutia. Výkon rozhodnutia bol marený po dobu 21 dní, čo je spoľahlivo preukázané vykonanými dôkazmi. Ako už obžalovaný uviedol vo svojom odpore proti trestnému rozkazu, výkon trestu nenastúpil z dôvodu, že si potreboval vybaviť viaceré osobné veci. Tieto sa týkali najmä rodinných záležitostí, keďže obžalovaný dlhodobo z vlastnej iniciatívy pomáhal svojej tete M. O., ktorej zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý. Uvedené tvrdenie je podporené pripojenou lekárskou správou.

Uložený trest považuje obžalovaný za neprimeraný aj pri zohľadnení výmery trestu, ktorý mal obžalovaný nastúpiť (trest vo výmere 3 roky).

V závere odvolania obžalovaný dáva do pozornosti, že počas výkonu trestu nebol postihnutý pre žiadne disciplinárne previnenie, riadne si plní svoje povinnosti a bol mu daný prísľub, že by v budúcnosti mohol byť preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný zároveň vyhlásil, že po zariadení všetkých nevyhnutných osobných záležitostí bol pripravený výkon trestu nastúpiť, mal všetky veci zbalené a preto mu ihneď po zatknutí mohla matka priniesť tašku s osobnými vecami.

Na základe vyššie opísaných skutočností obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest v podstatne kratšej výmere.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovaného odkazujúc na dôvody podaného odvolania navrhol, aby bol krajským súdom obžalovanému uložený miernejší trest v porovnaní s prvostupňovým rozsudkom.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry označila uložený trest za primeraný a zákonný. Navrhla preto odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný vyjadril súhlas s návrhom svojho obhajcu a požiadal o uloženie miernejšieho trestu.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.01.2019 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že nebude vykonané dokazovanie ku skutkovým okolnostiam. Rozsah dokazovania zúžil iba na dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného F.a A.a uznal za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno v konaní o riadnom opravnom prostriedku meniť.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní zákonne a vecne správane okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste.

V tomto smere krajský súd konštatuje, že dokazovanie vykonané okresným súdom vo vzťahu k tomuto výroku bolo dôsledné a podrobné.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona.

Správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda, že obžalovaný sa od začiatku trestného stíhania k spáchanej trestnej činnosti priznával, túto oľutoval a vysvetlil súdu motiváciu svojho konania.

Vo vzťahu k priznanej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona krajský súd zdôrazňuje, že táto bola súdom prvého stupňa správne ustálená, nakoľko obžalovaný bol v minulosti 11 krát súdne trestaný pre trestnú činnosť majetkového charakteru. Jeho posledným odsúdením je rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.01.2018 sp.zn. 1T/153/2017, kedy bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ide o trest, ktorý mal obžalovaný F. A. nastúpiť.

Pri uznaní jednej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti tak, ako boli ustálené súdom prvého stupňa, je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností jedna ku jednej a bolo teda na mieste pri určovaní výmery trestu uložiť obžalovanému trest s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona. Súd prvého stupňa teda vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 348 ods. 1 Tr. zákona v rozpätí od nula rokov do dvoch rokov.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovanému bol prvostupňovým rozsudkom uložený trest v dolnej polovici trestnej sadzby.

Podľa názoru odvolacieho súdu zvolená výmera trestu zohľadňuje v dostatočnom rozsahu závažnosť priznanej poľahčujúcej aj priťažujúcej okolnosti a rovnako odzrkadľuje spôsob spáchania trestnej činnosti obžalovaným, jej závažnosť, ako aj pohnútky, ktoré obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti viedli.

K odvolacím námietkam a obrane obžalovaného je potrebné uviesť, že bolo spoľahlivo preukázané doručenie výzvy na nástup trestu prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ v Malackách, pričom sám obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že sa s touto výzvou oboznámil a pochopil, že má v lehote desať dní trest nastúpiť. Uvedenú výzvu však nerešpektoval a do výkonu trestu bol dodaný až potom, čo bol realizovaný príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody dňa 28.06.2018. Napriek tomu, že mal obžalovaný z predchádzajúceho obdobia dostatočné skúsenosti pokiaľ ide o povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právoplatných rozhodnutí v trestnom konaní, bez akéhokoľvek informovania súdu, ktorý výzvu na nástup trestu vydal, nerešpektoval právoplatné rozhodnutie o uložení trestu a dobrovoľne tento nenastúpil. Pokiaľ obžalovanému bránili vážne okolnosti rodinného alebo osobného charakteru, bolo jeho povinnosťou tieto súdu oznámiť a prípadne požiadať o odklad výkonu trestu. Vychádzajúc z predloženej lekárskej správy vážne zdravotné problémy príbuznej obžalovaného sú dlhodobého charakteru, obžalovaný o nich vedel dávno pred prevzatím výzvy a nešlo teda o vážne prekážky, ktoré by sa vyvinuli nečakane v období po uložení trestu, prípadne po prevzatí výzvy na nástup tohto trestu.

Trest v dolnej polovici trestnej sadzby nie je možné považovať za neprimeraný, ani s prihliadnutím na doterajšie odsúdenia obžalovaného, najmä po zohľadnení ich počtu a krátkych časových odstupov, ktoré sú medzi jednotlivými odsúdeniami. Za irelevantnú považuje odvolací súd odvolaciu námietku obžalovaného o tom, že výmera uloženého trestu je neprimerane vysoká s prihliadnutím na dobu, ktorá uplynula od skončenia lehoty určenej na nástup trestu do dátumu faktického nástupu jeho výkonu. Ako je zrejmé z vykonaného dokazovania k nástupu výkonu trestu došlo po realizácii príkazu na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody orgánmi polície, čiže v tomto prípade je navrhované zohľadnenie skutočností, ktorú obžalovaný svojím konaním absolútne neovplyvnil.

Odkazujúc na vyššie uvedené úvahy, nebolo možné akceptovať odvolacie námietky obžalovaného a vyhodnotiť uložený trest ako neprimerane prísny. Okolnosti spáchania skutku, jeho následky i okolnosti na strane obžalovaného vo svojom súhrne neodôvodňujú úvahy o zjavnej neprimeranosti uloženého

trestu, ani úvahy o tom, že by uloženie trestu povinnej práce bolo pre neho dostatočným a adekvátnym postihom.

Obžalovaný bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Krajský súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa plne stotožňuje a toto rozhodnutie si v celom rozsahu osvojuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol o odvolaní obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.